

Քառասուններորդ համարի թաքնված պատմությունը — Թիվ չորս

Փորձություն և հաղթանակ. գազանի պատկերի ձևավորումը և
իմաստունների կնքումը

Jeff Pippenger
2024-09-23

Մարգարեական այն գիծը, որը ներկայացնում է Միացյալ Նահանգներում գազանի պատկերի կազմավորմամբ խորհրդանշված փորձությունը, ընթանում է գուգահեռ այն երեք նշափուլերին, որոնք ներկայացնում են Սահմանադրության գիծը: Դրանք գուգահեռաբար են ընթանում միմյանց, և յուրաքանչյուրը նպաստում է հատուկ տեղեկությամբ, որը վերաբերում է մյուս գծին: Ինչպե՞ս է այն, որ նրանք, ովքեր անցնում են գազանի պատկերի փորձությունը, ապա պատրաստվում են ընթանալու այն լույսի մեջ, որ բխում է Աստծո գահասրահից, Միացյալ Նահանգներում կիրականորյա օրենքով սկսվող հալածանքի ժամանակ: Ի՞նչ կա գազանի պատկերի կազմավորման փորձության մեջ, որ կնքում է իմաստուն կույսերին մի փորձառության մեջ, որը նրանց հնարավորություն է տալիս անցնելու այն հալածանքի ժամանակաշրջանի միջով, որ սկսվում է կիրականորյա օրենքով, երբ ազգային ուրացությանը հետևում է ազգային կործանումը, և Սատանան սկսում է իր զարմանահրաշ գործերը:

«Անհնար է որևէ պատկերացում տալ Աստծո ժողովրդի փորձառության մասին, որ պիտի կենդանի լինի երկրի վրա այն ժամանակ, երբ երկնային փառքն ու անցյալի հալածանքների կրկնությունը միահյուսված լինեն: Նրանք պիտի ընթանան Աստծո գահից բխող լույսի մեջ: Հրեշտակների միջոցով պիտի լինի մշտական հաղորդակցություն երկնքի և երկրի միջև: Եվ Սատանան, շրջապատված չար հրեշտակներով և իրեն Աստված հռչակելով, պիտի գործի ամեն տեսակ հրաշքներ՝ խաբելու, եթե հնարավոր լինի, հենց ընտրյալներին»: Վկայություններ, հատոր 9, 16:

Քույր Ուայթը մեկնաբանում է այն պատգամը, որ Քրիստոս ներկայացրեց Կափառնայումի ժողովարանում, ինչպես արձանագրված է Հովհաննեսի Ավետարանի վեցերորդ գլխում: Նրա մեկնաբանությունները գտնվում են «Դարերի Փափագը» գրքում՝ «Ճգնաժամը Գալիլիայում» վերնագրված գլխում: Այնտեղ նա շեշտում է, որ Քրիստոս ոչ մի ջանք չգործադրեց՝ կանխելու այն ապստամբությունը, որ տեղի ունեցավ Հովհաննեսի Ավետարանի վեցերորդ գլխում, թեև Նա լիովին գիտեր, որ այդժամ Իր երկրային ծառայության ընթացքում մարդկանց մեջ ավելի շատ աշակերտներ պիտի կորցնեք, քան որևէ այլ ժամանակ:

«Երբ Հիսուսը ներկայացրեց այն փորձող ճշմարտությունը, որը պատճառ դարձավ, որ Նրա աշակերտներից այնքան շատերը հետ դառնան, Նա գիտեր, թե ինչ արդյունք պիտի ունենային Իր խոսքերը. բայց Նա ողորմության նպատակ ուներ իրականացնելու: Նա կանխատեսում էր, որ փորձության ժամին Իր սիրելի աշակերտներից յուրաքանչյուրը ծանր փորձության պիտի ենթարկվեր: Նրա

Գեթսեմանիայի տվայտանքը, Նրա մատնությունն ու խաչելությունը, նրանց համար պիտի լինեին ամենածանր փորձություններից մեկը: Եթե նախապես ոչ մի փորձություն տրված չլիներ, նրանց հետ կապված պիտի լինեին շատեր, որոնք շարժվում էին սոսկ եսասիրական շարժառիթներով: Երբ նրանց Տերը դատաստանի դահլիճում դատապարտվեց, երբ այն բազմությունը, որ Նրան ողջունել էր որպես իր թագավորի, սուլում էր Նրա վրա և նախատում Նրան, երբ ծաղրող ամբոխը աղաղակում էր. «Խաչե՛ք Նրան»,— երբ նրանց աշխարհիկ փառասիրությունները հիասթափվեցին, այդ ինքնահետապնդողները, ուրանալով Հիսուսին իրենց հավատարմությունը, պիտի աշակերտների վրա բերեին դառն, սիրտը ծանրաբեռնող վիշտ՝ ի հավելումն նրանց սգի և հիասթափության՝ իրենց ամենասիրելի հույսերի կործանման պատճառով: Այդ խավարի ժամին Նրանից դարձածների օրինակը գուցե և ուրիշներին էլ իր հետ տաներ: Բայց Հիսուսը առաջ բերեց այս ճգնաժամը այն ժամանակ, երբ Իր անձնական ներկայությամբ դեռ կարող էր գորացնել Իր ճշմարիտ հետևորդների հավատը»:

«Գութառատ Փրկիչ, որ, լիովին գիտենալով Իրեն սպասվող կործանումը, քնքշությամբ հարթեց աշակերտների ճանապարհը, պատրաստեց նրանց իրենց պսակաբեր փորձության համար և գորացրեց վերջին փորձության դիմակայության համար»: The Desire of Ages, 394.

Կիրակնօրյա օրենքը վերջին փորձությունն է, որտեղ բնավորությունը դրսևորվում է: Վերջին փորձությունից առաջ Քրիստոսը, Ով երբեք չի փոխվում, թույլ է տալիս մի փորձություն, որով կորոշվի Իր ժողովրդի հավիտենական ճակատագիրը: Դա մի փորձություն է, որը նրանք պետք է հաղթահարեն նախքան կնքվելը, և նախքան նրանց փորձաշրջանի փակվելը կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Դա մարգարեական փորձություն է, որը պատրաստում է իմաստուն կույսերին «իրենց պսակող փորձության համար, և գորացնում է նրանց վերջին փորձության համար»: Վերջին փորձությունը նրանց պսակող փորձությունն է, և այդ փորձության ժամանակ իմաստուն կույսերը «կքայլեն Աստծո գահից բխող լույսի մեջ»: Ի՞նչն է այն, որ փորձության ընթացքի ներսում, որը ներկայացված է որպես «գազանի պատկերի կազմավորումը», պատրաստում է իմաստուն կույսերին պսակող փորձության համար և նրանց հնարավորություն է տալիս քայլելու Աստծո գահից բխող լույսի մեջ: Ի՞նչ է այն լույսը, որ բխում է Աստծո գահից:

Եվ երբ բացեց յոթերորդ կնիքը, երկնքում լռություն եղավ մոտ կես ժամ: Եվ ես տեսա այն յոթ հրեշտակներին, որ կանգնած էին Աստծո առաջ, և նրանց տրվեցին յոթ փողեր: Եվ մի ուրիշ հրեշտակ եկավ ու կանգնեց զոհասեղանի մոտ՝ ունենալով ոսկե բուրվառ, և նրան տրվեց շատ խունկ, որպեսզի այն մատուցի բոլոր սրբերի աղոթքների հետ միասին ոսկե զոհասեղանի վրա, որ գահի առաջ էր: Եվ խնկի ծուխը, որ ելնում էր սրբերի աղոթքների հետ, հրեշտակի ձեռքից բարձրացավ Աստծո առաջ: Եվ հրեշտակը վերցրեց բուրվառը, լցրեց այն զոհասեղանի կրակով և գցեց երկրի վրա. և եղան ձայներ, որոտումներ, փայլատակություններ և երկրաշարժ: Հայտնություն 8:1–5.

Վերջին օրերում, այն ժամանակաշրջանում, երբ տասը կույսերի առակը կատարվում է, և հարյուր քառասունչորս հազարը կնքվում են, յոթերորդ կնիքը բացվում է, և այն ցույց է տալիս, որ սրբերի աղոթքների պատասխանով կրակ է գցվում երկրի վրա: Այն կրակը, որ գցվում է ցած ի վերջնական և կատարյալ կատարման մեջ տասը կույսերի առակի, կեսգիշերային աղաղակի լուրն է, ինչպես նախապատկերվել է Սուրբ Հոգու հեղմամբ էքսերերի ճամբարային ժողովում և Սուրբ Հոգու հեղմամբ Հոգեգալստին, որը այնտեղ ներկայացվեց որպես կրակ: Նկատի առեք Քույր Ուայթի մեկնաբանությունը կեսգիշերային աղաղակի լուրի վերաբերյալ:

«Նրանք, ովքեր մերժեցին առաջին պատգամը, չէին կարող օգուտ քաղել երկրորդից. և ոչ էլ նրանք օգուտ քաղեցին կեսգիշերյան աղաղակից, որը պետք է պատրաստեր նրանց, որպեսզի հավատքով Հիսուսի հետ մտնեն երկնային սրբարանի Սրբությունների Սուրբը: Եվ մերժելով այդ երկու նախորդ պատգամները՝ նրանք այնքան են խավարեցրել իրենց ըմբռնումը, որ չեն կարող տեսնել ոչ մի լույս երրորդ հրեշտակի պատգամում, որը ցույց է տալիս ճանապարհը դեպի Սրբությունների Սուրբը: Ես տեսա, որ ինչպես հրեաները խաչեցին Հիսուսին, այնպես էլ անվանական եկեղեցիները խաչեցին այս պատգամները, և ուստի նրանք ոչ մի գիտություն չունեն դեպի Սրբությունների Սուրբը տանող ճանապարհի մասին, և չեն կարող օգուտ քաղել այնտեղ Հիսուսի բարեխոսությունից: Ինչպես հրեաները, որոնք մատուցում էին իրենց անօգուտ զոհերը, այնպես էլ նրանք իրենց անօգուտ աղոթքներն են բարձրացնում դեպի այն բաժանմունքը, որից Հիսուսը դուրս է եկել. և սատանան, հիացած լինելով խաբեությամբ, ընդունում է կրոնական կերպարանք և այս ինքնահռչակ քրիստոնյաների միտքը դեպի իրեն է առաջնորդում՝ գործելով իր զորությամբ, իր նշաններով և սուտ հրաշքներով, որպեսզի նրանց ամրացնի իր որոգայթում»: Վաղ Գրություններ, 259:

Միլլերի շարժման պատմության մեջ կեսգիշերյան աղաղակի լուրի փորձությունը «պիտի պատրաստեր նրանց, որպեսզի հավատքով Հիսուսի հետ երկնային սրբարանի Սրբությունների Սրբություն մտնեն»: Այժմ զարգացվող կեսգիշերյան աղաղակի լուրը նույնպես ներկայացվում է որպես գազանի պատկերի կազմավորման փորձություն: Երկուսն էլ այն փորձությունն են, որ տանում է դեպի շնորհի ժամանակի ավարտը, երբ բնավորությունը հայտնվում է: Երբ միլլերիականները հավատքով մտան Սրբությունների Սրբություն, նրանց հավատքը դարձյալ փորձվեց: Հարյուր քառասունչորս հազարի հավատքը պիտի փորձվի կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, սակայն նրանց խոստացված է, որ նրանք ապահով կլինեն, որովհետև պիտի ընթանան «լույսի մեջ, որ բխում է» յոթերորդ կնիքից, որը բացվեց, երբ կեսգիշերյան աղաղակի լուրը սկսեց արձակնվել 2023 թվականի հուլիսին:

Այդ ժամանակ բացված պատգամը հաստատվում է «գիծ առ գիծ» մեթոդաբանության միջոցով, որը վերջին անձրևի մեթոդաբանությունն է: Վերջին անձրևը սկսեց ցողել 2001 թվականին, և Ադվենտիզմի վերջնական փորձությունը սկսվեց: 2023 թվականի հուլիսին սկսվեց փորձության գործընթացի այն վերջնական շրջանը, որն ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքով, երբ հասավ կեսգիշերային աղաղակի պատգամը, որը նաև վերջին անձրևն է, որը նաև գիտության աճն է, որ առաջանում է, երբ յոթերորդ կնիքը

հեռացվում է, և որը նաև յոթ որոտների բացվելն է, ինչպես նաև Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը: Բոլոր այն գծերը, որոնք ներկայացնում են մարգարեական լույսի բացվելը, նույնացվում են որպես բացված Դանիելի տասնմեկերորդ գլխի քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմության մեջ:

Այդ թաքնված պատմության մեջ ներկայացված է Սահմանադրության երեք հիմնական ճանապարհանշանների գիծը: Դա այն գիծն է, երբ եկեղեցին և պետությունը միավորվում են՝ գազանի պատկերը կազմավորելու համար: Այն պարունակում է մարգարեական գիծ, որ վերաբերում է Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների նախագահներին, որոնք պատկերավորում են քաղաքական պայքարների դինամիկան, որոնք տեղի են ունենում երկրի գազանի հանրապետական եղջյուրի պատմության մեջ: Այդ գիծը ներառում է Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների երկու գլխավոր քաղաքական կուսակցությունների զուգահեռ պատմությունները: Այդ գիծը սերտորեն առնչվում է հավատարաց բողոքականության եղջյուրին՝ 1844 թվականին ունեցած իր սկզբից մինչև այն պահը, երբ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ այն բռնագավթում է քաղաքացիական կառավարության վերահսկողությունը:

Ուխտադրուժ բողոքականության մարգարեական դերը ներառում է նաև Հասմոնյան տոհմի վկայությունը՝ որպես ուխտադրուժ բողոքականության խորհրդանիշ: Ուխտադրուժ բողոքականության եղջյուրի գծի խորապատկերում դուրս ունեք նաև Լատդիկեական Յոթերորդ օրվա ադվենտիստական եկեղեցու գիծը: Լատդիկեական ադվենտիզմի գծից առաջ է գալիս հարյուր քառասունչորս հազարի գիծը: Այդ ծածուկ պատմությունն ունի նաև երրորդ վայի իսլամի գիծը: Ռուսաստանն ունի մի գիծ, Միավորված ազգերի կազմակերպությունն ունի մի գիծ, և, իհարկե, պապական իշխանությունն ունի մի գիծ:

Եթե մարգարեության ուսումնասիրողը, որպես վերջին օրերում ապրող բերեացի, իրեն նվիրի, նա պիտի սնվի այն ուղղություններով, որոնք բացահայտվում են քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմության մեջ: Մարգարեության ուսումնասիրողը պիտի վերցնի գիրքը հրեշտակի ձեռքից և ուտի այն: Ապա, երբ գա կիրակնօրյա օրենքի վերջնական փորձությունը, նա ոչ միայն պիտի հասկանա կեսգիշերյան աղաղակի այն պատգամը, որ ապակնքվել էր, այլև լիովին պիտի հասկանա, թե ինչպես Միացյալ Նահանգներում կազմավորվեց գազանի պատկերը:

Յոթերորդ կնիքի լույսը բխում է գահից, և տասը կույսերի առակի համատեքստում այն կեսգիշերային աղաղակի պատգամն է: Կեսգիշերային աղաղակի պատգամն է, որ պատրաստում է իմաստուն կույսերին այն ժամանակահատվածի համար, երբ անցյալի հալածանքները կրկնվում են:

«Մեր անցած պատմությունը վերանայելով, առաջընթացի ամեն մի քայլով անցնելով մինչև մեր ներկայիս վիճակը, ես կարող եմ ասել. «Փա՛ռք Աստծուն»: Երբ տեսնում եմ, թե ինչ է Աստված գործել, լցվում եմ զարմանքով և վստահությամբ առ Քրիստոս՝ որպես Առաջնորդ: Մենք ապագայից վախենալու ոչինչ չունենք, բացի այն պարագայից, երբ մոռանանք այն ճանապարհը, որով Տերը մեզ առաջնորդել է, և

Նրա ուսուցումը մեր անցած պատմության մեջ»: Testimonies to Ministers, 31.

Տերը առաջնորդում է Իր ժողովրդին այն փորձության գործընթացում, որը սկսվեց 2023 թվականի հուլիսին: Նրա առաջնորդությունը ներառում էր մարգարեական Խոսքի բացումը՝ կապված քառասուներորդ համարի թաքնված պատմության հետ: Այդ պատմությունը ցույց է տալիս, թե ինչպես է գազանի պատկերը ձևավորվում Միացյալ Նահանգներում, և, անշուշտ, շատ ավելին, քան պարզապես վերջին ժամանակի իրադարձությունների այդ տարրը: Երբ մենք հայտնվենք գազաթնակետային փորձության մեջ՝ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ անցյալի հալածանքները սկսեն կրկնվել, մենք «ապագայից վախենալու ոչինչ չունենք, բացի այն բանից, որ մոռանանք, թե ինչպես է Տերը մեզ առաջնորդել և Նրա ուսուցումը մեր անցյալի պատմության մեջ»:

Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ «անցյալի պատմությունը» պիտի կրկնվի Միացյալ Նահանգներում գազանի պատկերի կազմավորման ժամանակաշրջանում: Հուդայի ցեղի Առյուծը բացել է վերջին պատգամի կնիքը և Իր ժողովրդին առաջնորդել է դեպի քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմությունը: Այնտեղ Նա Իր ժողովրդին սովորեցրեց ոչ միայն հասկանալ Իր մարգարեական Խոսքը, այլև՝ այն արտոնությունն ու պատասխանատվությունը՝ հասնելու այնպիսի փորձառության, որ արժանի լինեն գտնվելու Իր ժողովրդի այն անձանց թվում, որոնք պետք է լինեին Նրա ներկայացուցիչները վերջին ճգնաժամում:

Այդ ժողովրդի մարգարեական հատկանիշներից մեկն այն է, որ նրանք գիտեն, թե ինչպես ընթանալ գահից բխող լույսով: Այդ լույսը քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմության լույսն է, որն ամենայն մանրամասնությամբ նկարագրում է այն կրոնական, քաղաքական, հասարակական և տնտեսական դինամիկան, որոնք ներգրավված են Միացյալ Նահանգներում գազանի պատկերի կանգնեցման գործում: Այս սրբազան պատմության վերաբերյալ ճանաչված լույսը արտադրվում է «հրաման առ հրաման, կանոն առ կանոն, այստեղ՝ մի քիչ, այնտեղ՝ մի քիչ» սկզբունքի կիրառմամբ, և դա այն լույսն է, որը նկարագրում է այն պատմությունը, երբ անցյալի հալածանքները մեկ անգամ ևս նախաձեռնվում են:

Գիտության աճը հասկացողները իմաստուններն են, և գիտության աճը վերաբերում է գազանի պատկերի կազմավորմանը, և իմաստունները նախապես կհասկանան աշխարհի մեջ գազանի պատկերի կազմավորման պատմությունը՝ նախքան այդ պատմության վրա հասնելը: Հիսուսը, որպես Ալֆա և Օմեգա, միշտ որևէ բանի վերջը պատկերում է որևէ բանի սկզբով:

Արժե նկատել, որ այն հատվածը, որտեղ Քույր Ուայթը նշում է, թե Աստծո ժողովուրդը պիտի քայլի գահից բխող լույսի մեջ, «Վկայություններ», հատոր իննի առաջին գլխի եզրափակումն է: Գլուխը սկսվում է տասնմեկերորդ էջում, ուստի գլուխը սկսվում է ինը-տասնմեկով և ավարտվում է՝ նկարագրելով կիրակնօրյա օրենքը: Այն նկարագրում է այն ժամանակաշրջանը, երբ գազանի պատկերը կազմավորվում է, և հարյուր քառասունչորս հազարը հայտնվում են, սակայն միայն եթե դուք հավատք ունեք այդ գլուխն այդպիսի կերպով տեսնելու:

Լինելով իններորդ հատորի առաջին բաժինը՝ այն բացվում է այդ նույն բնորոշմամբ և գործածում է «Թագավորի գալուստի համար» վերնագիրը: Ակնհայտ է, որ այն վերաբերում է ոչ միայն Քրիստոսի Երկրորդ Գալուստին, այլև տասը կույսերի առակին, որովհետև բաժնի վերնագիրն այնուհետև մեջբերում է Պողոսին:

«Բաժին 1 — Արքայի գալստյան համար»

«Քիչ ևս ժամանակ, և Նա, որ պետք է գա, կգա և չի ուշանա»: Եբրայեցիներ 10:37:

Հետևյալ երկու համարները բաց են թողնված, սակայն դրանք նպաստում են հատվածի լույսին:

Որովհետև դեռ մի փոքր ժամանակ, և Նա, որ գալու է, կգա և չի ուշանա: Իսկ արդարը հավատքով պիտի ապրի. բայց եթե մեկը հետ քաշվի, Իմ անձը հաճություն չի ունենա նրանից: Բայց մենք նրանցից չենք, որ հետ են քաշվում դեպի կորուստ, այլ նրանցից ենք, որ հավատում են հոգու փրկության համար: Եբրայեցիներ 10:37–39:

Պողոսը ակնարկում էր Ամբակումին, որտեղ հավատարիմ իմաստուն կույսերը հակադրվում են նրանց, որոնց մասին Պողոսն ասում է, թե «ետ են քաշվում՝ դեպի կորուստ»: Ամբակումն այսպես ասաց.

Ահա, նրա հոգին, որ հպարտացել է, ուղիղ չէ նրա մեջ. բայց արդարը պիտի ապրի իր հավատքով: Ամբակում 2:4:

Ամբակումի ուշացման ժամանակը տասը կույսերի ուշացման ժամանակն է, և գալիք Թագավորի մասին գլուխը, Եբրայեցիներից Պողոսի խոսքերի հետ առնչությամբ, նույնացնում է այս գլխի կատարյալ իրականացումն ու կիրառությունը հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակաշրջանում: Այդ ժամանակաշրջանը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին և ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքով, որը Լատդիկեական աղվենտիզմի վերջին ճգնաժամն է, իսկ տասը կույսերի առակում՝ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ բնավորության դրսևորումը: Գլխի վերջին պարբերությունները վերաբերում են կիրակնօրյա օրենքին, իսկ գլուխը սկսվում է՝ անդրադառնալով 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին:

«Վերջին ճգնաժամը»

«Մենք ապրում ենք վախճանի ժամանակում: Ժամանակների արագ կատարվող նշանները վկայում են, որ Քրիստոսի գալուստը մոտ է: Այն օրերը, որոնցում մենք ապրում ենք, հանդիսավոր և կարևոր են: Աստծո Հոգին աստիճանաբար, բայց հաստատապես, հետ է վերցվում երկրից: Պատուհասներն ու դատաստաններն արդեն իջնում են Աստծո շնորհքն արհամարհողների վրա: Ցամաքում և ծովում տեղի ունեցող աղետները, հասարակության անկայուն վիճակը, պատերազմի տագնապները՝ նախագուշակյալ են: Դրանք կանխագուշակում են առավելագույն կարևորության մոտեցող իրադարձությունները:»

«Չարի գործակալությունները միավորում են իրենց ուժերը և համախմբվում: Նրանք գործանում են վերջին մեծ ճգնաժամի համար: Շուտով մեծ փոփոխություններ պիտի տեղի ունենան մեր աշխարհում, և վերջին շարժումները արագ պիտի լինեն:»

«Աշխարհում տիրող վիճակը ցույց է տալիս, որ նեղության ժամանակները հենց մեր վրա են հասել: Ամենօրյա թերթերը լի են մոտ ապագայում սարսափելի հակամարտության նշաններով: Համարձակ ավագակությունները հաճախակի են կատարվում: Գործադուլները սովորական են: Ամեն կողմից կատարվում են գողություններ և սպանություններ: Դներով տարված մարդիկ խլում են տղամարդկանց, կանանց և փոքրիկ երեխաների կյանքերը: Մարդիկ մոլորվել են արատով, և ամեն տեսակ չարիք է տիրում:»

«Թշնամին հաջողել է արդարությունը աղավաղելու և մարդկանց սրտերը եասսիրական շահի տենչով լցնելու մեջ: «Արդարությունը հեռու է կանգնած, որովհետև ճշմարտությունը վայր է ընկել հրապարակում, և ուղիղությունը չի կարող մտնել»: Եսայիա 59:14: Մեծ քաղաքներում բազմություններ կան, որ ապրում են աղքատության և թշվառության մեջ՝ գրեթե զրկված սննդից, ապաստարանից և հագուստից, մինչդեռ նույն այդ քաղաքներում կան այնպիսիք, որոնք ունեն ավելին, քան սիրտը կարող էր ցանկանալ, ապրում են շքեղության մեջ՝ իրենց դրամը ծախսելով ճոխ կահավորված տների, անձնական զարդարանքի, կամ, որ ավելի վատ է, զգայական ցանկությունների բավարարման, ոգելից խմիչքի, ծխախոտի և այլ այնպիսի բաների վրա, որոնք կործանում են ուղեղի կարողությունները, խախտում մտքի հավասարակշռությունը և ապականում հոգին: Քաղցահար մարդկության աղաղակները բարձրանում են առ Աստված, մինչդեռ մարդիկ ամեն տեսակ ճնշմամբ և շորթմամբ հսկայական հարստություններ են դիզում»:

«Մի առիթով, երբ Նյու Յորք քաղաքում էի, գիշերային ժամերին կանչվեցի տեսնելու, թե ինչպես էին շենքեր բարձրանում՝ հարկ առ հարկ, դեպի երկինք: Այս շենքերը երաշխավորված էին որպես հրակայուն, և դրանք կանգնեցվում էին՝ փառավորելու իրենց տերերին ու շինարարներին: Ավելի բարձր և դեռ ավելի բարձր էին վեր խոյանում այս շենքերը, և դրանցում օգտագործվում էր ամենաթանկարժեք նյութը: Նրանք, ում պատկանում էին այս շենքերը, իրենց չէին հարցնում. «Ինչպե՞ս կարող ենք լավագույնս փառավորել Աստծուն»: Տերը նրանց մտքերի մեջ չէր»:

«Ես խորհեցի. “Օ՛, երանի թե նրանք, որ այսպես են ներդնում իրենց միջոցները, կարողանային իրենց ընթացքը տեսնել այնպես, ինչպես Աստված է տեսնում այն: Նրանք շքեղ շինություններ են դիզում, բայց որքան հիմար է տիեզերքի Կառավարչի աչքում նրանց ծրագրվածքն ու հնարամտությունը: Նրանք սրտի և մտքի բոլոր ուժերով չեն քննում, թե ինչպես կարող են փառավորել Աստծուն: Նրանք աչքից կորցրել են սա՝ մարդու առաջին պարտականությունը”»:

«Երբ այս վեհաշուք շինությունները բարձրանում էին, սեփականատերերը սնափառ հպարտությամբ ուրախանում էին, որ միջոցներ ունեն իրենց անձը հաճեցնելու և իրենց հարևանների նախանձը հարուցելու համար: Այդ կերպ ներդրված դրամի մեծ մասը ձեռք էր բերվել կորզմամբ, աղքատներին հյուծելով: Նրանք մոռանում էին, որ երկնքում յուրաքանչյուր գործարքի հաշիվ է պահվում. յուրաքանչյուր անիրավ

գործարք, յուրաքանչյուր խարդախ արարք այնտեղ արձանագրված է: Ժամանակը գալիս է, երբ մարդիկ իրենց խարդախությամբ և լկտիությամբ կհասնեն մի սահմանի, որ Տերը նրանց չի թույլատրի անցնել, և նրանք կստվորեն, որ Եհովայի երկայնամտությունն իր սահմանն ունի:»

«Հաջորդ տեսարանը, որ անցավ իմ առջև, հրդեհի ահագանգն էր: Մարդիկ նայում էին բարձրահասակ և ենթադրաբար հրակայուն շինություններին ու ասում էին. «Դրանք կատարելապես ապահով են»: Բայց այդ շինությունները այրվեցին, ասես կուպրից շինված լինեին: Հրշեջ մեքենաները ոչինչ չէին կարող անել՝ կասեցնելու կործանումը: Հրշեջները անկարող էին գործարկել մեքենաները»:

«Ինձ հրահանգված է, որ երբ Տիրոջ ժամանակը գա, եթե հպարտ, փառամոլ մարդկանց սրտերում ոչ մի փոփոխություն տեղի չունեցած լինի, մարդիկ պիտի գտնեն, որ այն ձեռքը, որ գործել էր փրկելու, գործել կլինի նաև կործանելու: Ոչ մի երկրային իշխանություն չի կարող կասեցնել Աստծո ձեռքը: Ոչ մի նյութ չի կարող գործածվել շենքերի կառուցման մեջ այնպես, որ դրանք պահպանվեն կործանումից, երբ գա Աստծո սահմանած ժամանակը՝ հատուցում ուղարկելու մարդկանց վրա Իր օրենքն արհամարհելու և նրանց եսասիրական փառասիրության համար:»

«Քիչ են, անգամ կրթողների և պետական գործիչների միջից, նրանք, ովքեր ըմբռնում են այն պատճառները, որոնք ընկած են հասարակության ներկա վիճակի հիմքում: Նրանք, ովքեր իրենց ձեռքում են պահում կառավարման սանձերը, ի վիճակի չեն լուծելու բարոյական ապականության, աղքատության, չքավորության և աճող հանցավորության խնդիրը: Նրանք ապարդյուն պայքարում են՝ գործարար գործունեությունը ավելի ապահով հիմքի վրա դնելու համար: Եթե մարդիկ ավելի մեծ ուշադրություն դարձնեին Աստծո Խոսքի ուսուցմանը, կգտնեին այն խնդիրների լուծումը, որոնք շփոթեցնում են իրենց»:

«Սուրբ Գրքերը նկարագրում են աշխարհի վիճակը Քրիստոսի երկրորդ գալստից անմիջապես առաջ: Այն մարդկանց մասին, որոնք կողոպուտով և շոթքամաբ մեծ հարստություններ են դիզում, գրված է. «Գանձ դիզեցիք ձեզ համար վերջին օրերի համար: Ահա մշակների վարձը, որոնք հնձեցին ձեր արտերը, և դուք խարդախությամբ պահեցիք այն, աղաղակում է. և հնձողների աղաղակները հասել են Զորքերի Տիրոջ ականջներին: Դուք երկրի վրա շքեղության մեջ ապրեցիք և հեշտասեր եղաք. ձեր սրտերը սնուցեցիք, ինչպես մորթի օրվա մեջ: Դուք դատապարտեցիք և սպանեցիք արդարին, և նա չի դիմադրում ձեզ»: Հակոբոս 5:3–6»:

«Բայց ո՞վ է կարդում ժամանակների արագորեն կատարվող նշաններով տրված նախազգուշացումները: Ի՞նչ տպավորություն են դրանք գործում աշխարհասերների վրա: Ի՞նչ փոփոխություն է երևում նրանց վերաբերմունքի մեջ: Ոչ ավելին, քան երևաց Նոյյան աշխարհի բնակիչների վերաբերմունքի մեջ: Կլանված լինելով աշխարհիկ գործերով և հաճույքներով՝ ջրհեղեղից առաջ ապրողները «չիմացան, մինչև որ ջրհեղեղը եկավ ու բոլորին վերցրեց»: Մատթեոս 24:39: Նրանք երկնքից ուղարկված նախազգուշացումներ ունեին, սակայն հրաժարվեցին լսել: Եվ այսօր աշխարհը, բոլորովին անտեսելով Աստծո նախազգուշացնող ձայնը, շտապում է դեպի հավիտենական կործանում»:

«Աշխարհը հուզված է պատերազմի ոգով: Դանիելի գրքի տասնմեկերորդ գլխի մարգարեությունը գրեթե հասել է իր լիակատար կատարմանը: Շուտով տեղի կունենան այն նեղության տեսարանները, որոնց մասին ասված է մարգարեություններում:»

«Ահա Տէրը ամայացնում է երկիրը, և այն ապականում, և շուտ է տալիս այն, և ցրում է նրա բնակիչներին.... Որովհետև նրանք խախտել են օրենքները, փոխել են կանոնը, խզել են հավիտենական ուխտը: Ուստի անեծքը խժռել է երկիրը, և նրա բնակիչները ամայացած են.... Թմբուկների ուրախությունը դադարում է, ցնծացողների աղմուկը վերջանում է, քնարի բերկրանքը դադարում է»: Եսայիա 24:1-8:

«Վա՛յ այդ օրվան, որովհետև Տիրոջ օրը մոտ է, և այն պիտի գա որպես կործանում Ամենակարողից.... Մերմը փտել է իր հողակտորների տակ, շտեմարանները ամայացել են, ամբարները քանդվել են, որովհետև հացահատիկը չորացել է: Ինչպե՛ս են հառաչում անասունները: Նախիրները շփոթված են, որովհետև արոտ չունեն, նաև ոչխարների հոտերն են ամայացած»: «Որթատունկը չորացել է, և թզենին թռչել է. նոնենին, արմավենին ևս, և խնձորենին, այսինքն՝ դաշտի բոլոր ծառերը, չորացել են, որովհետև ուրախությունը չորացել է մարդկանց որդիներից»: Հովել 1:15-18, 12:

«Միրտա՝ իմ խորքում, ցավում է. ... չեմ կարող լռել, որովհետև դու լսեցիր, ո՛վ իմ անձ, շեփորի ձայնը, պատերազմի ահագանգը: Կործանումի վրա կործանում են աղաղակում, որովհետև ամբողջ երկիրը ավերված է»: Երեմիա 4:19, 20:

«Ես նայեցի երկրին, և ահա՝ նա անձև ու դատարկ էր, և երկինքներին, և նրանք լույս չունեին: Ես նայեցի լեռներին, և ահա՝ նրանք դողում էին, և բոլոր բլուրները թեթևակի շարժվում էին: Ես նայեցի, և ահա՝ մարդ չկար, և երկնքի բոլոր թռչունները փախել էին: Ես նայեցի, և ահա՝ պտղաբեր տեղը անապատ էր, և նրա բոլոր քաղաքները քանդված էին»: Հատվածներ 23-26:

«Վա՛յ, որովհետև այդ օրը մեծ է, և նրա նմանը չկա. դա Հակոբի նեղության ժամանակն է, սակայն նա պիտի փրկվի դրանից»: Երեմիա 30:7:

«Այս աշխարհում ոչ բոլորն են թշնամու կողմը բռնել Աստծո դեմ: Ոչ բոլորն են դարձել անհավատարիմ: Կա հավատարիմ մի փոքրաթիվ, որ ճշմարիտ է Աստծուն, քանզի Հովհաննեսը գրում է. «Այստեղ են Աստծու պատվիրանները պահողները և Հիսուսի հավատը ունեցողները»: Հայտնություն 14:12: Շուտով մարտը սաստիկ պիտի մղվի նրանց միջև, ովքեր ծառայում են Աստծուն, և նրանց, ովքեր Նրան չեն ծառայում: Շուտով ամեն բան, որ կարող է շարժվել, պիտի շարժվի, որպեսզի մնան այն բաները, որոնք չեն կարող շարժվել»:

«Սատանան Աստվածաշնչի ջանադիր ուսումնասիրող է: Նա գիտի, որ իր ժամանակը կարճ է, և ամեն մի կետում ձգտում է հակազդել Տիրոջ գործին այս երկրի վրա: Անհնար է որևէ պատկերացում տալ Աստծո այն ժողովրդի փորձառության մասին, որ պիտի կենդանի լինի երկրի վրա, երբ երկնային փառքն ու անցյալի հալածանքների կրկնությունը միախառնվեն: Նրանք պիտի ընթանան

Աստծո գահից բխող լույսի մեջ: Հրեշտակների միջոցով պիտի լինի մշտական հաղորդակցություն երկնքի և երկրի միջև: Իսկ Սատանան, շրջապատված չար հրեշտակներով և իրեն Աստված համարելով, պիտի գործի ամեն տեսակ հրաշքներ՝ խաբելու, եթե հնարավոր լինի, հենց ընտրյալներին: Աստծո ժողովուրդն իր ապահովությունը չի գտնի հրաշքներ գործելու մեջ, որովհետև Սատանան պիտի կեղծի այն հրաշքները, որոնք պիտի գործվեն: Աստծո փորձված ու քննված ժողովուրդն իր գործությունը պիտի գտնի այն նշանի մեջ, որի մասին խոսված է Ելք 31:12–18-ում: Նրանք պետք է կանգնեն կենդանի խոսքի վրա. «Գրված է»: Սա է միակ հիմքը, որի վրա նրանք կարող են հաստատուն կանգնել: Նրանք, ովքեր խզել են իրենց ուխտը Աստծո հետ, այն օրը պիտի լինեն առանց Աստծո և առանց հույսի:»

«Աստծու երկրպագուները հատկապես պիտի առանձնանան իրենց վերաբերմունքով դեպի չորրորդ պատվիրանը, որովհետև սա Աստծու արարչական գործության նշանն է և վկայությունն է մարդու ակնածանքի ու մեծարման նկատմամբ Նրա իրավունքի: Անաստվածները պիտի առանձնանան Արարչի հիշատակը կործանելու և Հոռմի հաստատությունը բարձրացնելու իրենց ջանքերով: Հակամարտության վճռորոշ հարցում ամբողջ քրիստոնյա աշխարհը պիտի բաժանվի երկու մեծ դասերի՝ նրանց, ովքեր պահում են Աստծու պատվիրանները և Հիսուսի հավատը, և նրանց, ովքեր երկրպագում են գազանին ու նրա պատկերին և ընդունում նրա նշանը: Թեև եկեղեցին և պետությունը պիտի միացնեն իրենց գործությունը, որպեսզի հարկադրեն բոլորին՝ «փոքրերին և մեծերին, հարուստներին և աղքատներին, ազատներին և ծառաներին», ընդունել գազանի նշանը, այնուամենայնիվ Աստծու ժողովուրդը այն չի ընդունի: Հայտնություն 13:16: Պատմոսի մարգարեն տեսնում է «նրանց, որ հաղթել էին գազանին, և նրա պատկերին, և նրա նշանին, և նրա անվան թվին, կանգնած ապակյա ծովի վրա, ունենալով Աստծու քնարները» և երգելով Մովսեսի ու Գառան երգը: Հայտնություն 15:2:»

«Աստծո ժողովրդին սպասում են սոսկալի փորձություններ և նեղություններ: Պատերազմի ոգին խռովքի է մատնում ազգերին երկրի մի ծայրից մինչև մյուսը: Բայց գալիք նեղության ժամանակի մեջ,—այնպիսի նեղության ժամանակ, որպիսին չի եղել այն օրից, ինչ ազգ է եղել,—Աստծո ընտրյալ ժողովուրդը կմնա անշարժ: Սատանան և նրա զորքերը չեն կարողանա կործանել նրանց, որովհետև գործությամբ հզոր հրեշտակները կպաշտպանեն նրանց»: Վկայություններ, հատոր 9, 11–17:

Հարյուր քառասունչորս հազարը, որոնք «Աստծո փորձված և քննված ժողովուրդն» են, Նրա «ընտրյալ ժողովուրդը», «անդրդվելի պիտի կանգնեն», երբ «անցյալի հալածանքները» կրկնվեն: Այն լույսը, որի մեջ նրանք «պիտի ընթանան», յոթերորդ կնիքի պատգամի լույսն է, որը կեսգիշերային աղաղակն է, որը լույսն է, որ նույնացնում է գազանի պատկերի կազմավորման իրողությունը: